

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2305/2021
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца Оператера дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ ДОО, Огранак Врање, чији је пуномоћник Ивана Мараш, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Спасић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3116/20 од 14.01.2021. године, у седници већа одржаној 27.05.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3116/20 од 14.01.2021. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3116/20 од 14.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 374/20 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име стицања без основа – накнаде за неовлашћено коришћење електричне енергије за период од 12.11.2013. године до 12.11.2014. године исплати износ од 742.159,44 динара са законском затезном каматом од 03.05.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева од досуђеног у ставу првом изреке, па до траженог износа накнаде, за износ од 12.429,18 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 201.944,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3116/20 од 14.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П 374/20 од 01.10.2020. године у делу става првог изреке који се односи на досуђени износ главног дуга од 610.585,94 динара са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке у односу на досуђени износ од 144.002,68 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име

трошкова парничног поступка исплати износ од 35.860,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Предмет тужбеног захтева у овом спору је исплата накнаде због неовлашћеног коришћења електричне енергије. О праву тужиоца и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили по правилима о стицању без основа, при чему је обрачун накнаде извршен за период неовлашћеног коришћења електричне енергије у трајању од дванаест месеци, применом Закона о енергетици („Службени гласник РС“ бр. 57/11...124/12), који је био на снази у спорном периоду, као и Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом („Службени гласник РС“ бр. 107/05, 63/13). По оцени ревизијског суда, образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању тужбеног захтева у складу су са постојећом судском праксом и владајућим правним схватањем у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права ни уједначавањем судске праксе. Посебно се указује да у овом поступку није било места примени Закона о енергетици („Службени гласник РС“ бр. 63/2013), који је ступио на снагу 30.12.2014. године, јер је обрачун накнаде за неовлашћено коришћење електричне енергије, извршен закључно са 12.11.2014. године, а наведени закон је ступио на снагу у децембру 2014. године и не може ретроактивно да се примењује у односу на потраживање које је предмет спора. У том смислу, пресуда Апелационог у Нишу Гж 2413/20 од 05.11.2020. године, која је приложена уз ревизију, није доказ о неуједначеној судској пракси ни супротном пресуђењу судова о истом захтеву. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења

тужбе.

Тужилац је поднео тужбу 11.09.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 610.585,94 динара.

С озбиром да је вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић